

se, se olli siis, kui need said taewast mah-
ha langsid. Nüüd ütles saks: minne kus
sa tahhad! sa olled jo jams. Siis läks
perremees ärra ja hoidis omma rahha.

O p p e t u s.

Waata, kuidas targaste se perremees sed-
da asja olli ümber mötlenud, et ta woiks
keif ärrapetta. Oh peaksid ommeti jumma-
la lapsed dige usko sees ning digusses om-
ma tarkust nenda ülesnäitma, kui nemmad
sedda mailma asjade sees teggewad!

Unnenäggeminne.

Ühhel innimeses olli suur murre omma
patto pärrast, et temmal es olli rahho egga
päwal egga õsel. Ommas kurbduskes ning
lahhetsemisises langes temma mahha mag-
gama, ja seäl näggi temma unnesses ennast

teekäibialks ollewad, ja kuidas siis üks kange
kone ja Mürriaminne tousis. Tulle lõ-
minne ja wäskoheitminne olli hirmus nähha.
Ragge ning kange wihma langes tee käi-
bia peäle, et se waene teadis mitte, kuhho
ta pididi puggema. Temma näggi emalt
kolm perred. Essimesse perre sees ellas:
Digus, ja kui se mees olli ukse wasto kop-
putand, siis teggi digus sedda uft kinni,
ja ähwardas tedda läbbi peksta, kui ta
peaks mitte ärraminne, sest et ta wägga
roiane olli. Mis nüüd tehha? Nuttoga
joudis temma teise perresse minna, mis sees
Armastus ellas. Agga se tohhib ka mitte
tedda wasto wotta, sest et digus olli sed-
da keelmud, ning armastus ei woi digusse
wasto olla. Agga armastus laskis, et
ta pididi kolmandama perrese minnema, kus
armo ehk hallastus leida on. Hallastus
lautas ommad käed wälja ja wottis tedda
rõmoga wasto. Ta pühkis temma silma-
pissarad ärra, wottis temma mustad ja